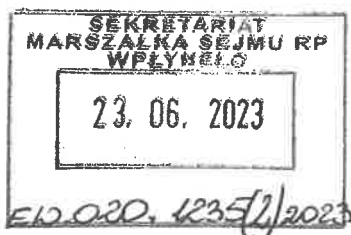

Komisja Krajowa
80-855 Gdańsk, ul. Wały Piastowskie 24
tel. 58/ 308-4480, fax /58 308-4219
sekreprez@solidarnosc.org.pl

PBE/101120/465/2023

Gdańsk, 22 czerwca 2023 roku

Szanowna Pani

Elżbieta Witek

Marszałek Sejmiku

Działając z upoważnienia Prezydium KK NSZZ „Solidarność” przedstawiam uwagi do rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 3242).

W pierwszym rzędzie szczególną uwagę należy zwrócić na wadliwy – bez konsultacji z partnerami społecznymi, przebieg procesu legislacyjnego przesłanego projektu, szczególnie w zakresie przepisów dotyczących członków korpusu służby cywilnej.

Zdecydowany sprzeciw musi budzić fakt przyjęcia bardzo istotnych dla członków korpusu służby cywilnej zmian w ich sytuacji pracowniczej, a ukrytych w przepisach podatkowych. Jest to działanie tym bardziej zaskakujące, że w dniu 14 kwietnia została uchwalona ustawa o zmianie ustawy o służbie cywilnej oraz niektórych innych ustaw (na ten moment oczekuje na podpis Prezydenta), która byłaby dużo bardziej odpowiednim aktem do wprowadzania analizowanych zmian. W żadnym wypadku nie może to zostać uznane za prawidłowe standardy techniki legislacyjnej. Budzi to sprzeciw Związku, gdyż nie tylko nie wpisuje się to w prowadzenie otwartego i konstruktywnego dialogu strony rządowej ze stroną związkową, ale stanowi jego przeciwieństwo.

Przechodząc do uwag dotyczących merytorycznej treści art. 4 opiniowanego projektu należy przede wszystkim podkreślić, że pozytywnie należy ocenić samą ideę polegającą na przyznaniu członkom korpusu służby cywilnej możliwości uzyskania finansowej rekompensaty za pracę w godzinach nadliczbowych. Obowiązujące dotychczas rozwiązanie jest nieuzasadnione i w sposób nie dający się racjonalnie wyjaśnić różnicuje sytuację tej grupy zawodowej w stosunku do pracowników podlegających przepisom Kodeksu pracy. Jest to szczególnie rażące w stosunku do osób zatrudnionych na podstawie umów o pracę. Co więcej,

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L. dz. SPB-12P.020.125.7.2023
Data wpływu 26.06.23r.

pomimo postanowienia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 28 kwietnia 2022 r., K 20/15 nadal za zasadne należy uznać twierdzenie o niezgodności art. 97 ust. 6 – 8 ustawy o służbie cywilnej (w obecnym brzmieniu) z art. 4 ust. 2 Europejskiej Karty Społecznej. Tym bardziej, że Trybunał odmówił merytorycznego rozpatrzenia wniosku Rzecznika Praw Obywatelskich, a trzech sędziów zgłosiło w tej materii zdanie odrębne.

Należy także uznać, że utrzymanie zróżnicowania w tym względzie sytuacji pracowników służby cywilnej oraz urzędników służby cywilnej może być uzasadnione odmienną charakterystyką podstaw ich zatrudnienia. Za krok w dobrym kierunku należy także ocenić fakt uwypuklenia sytuacji osób zajmujących wyższe stanowiska w służbie cywilnej. Dotychczas ta kategoria nie była objęta regulacją art. 97 ustawy o służbie cywilnej, co dawało podstawę do stosowania do tych zatrudnionych przepisów kodeksowych. Prowadziło to do paradoksalnej sytuacji, w której osoby zajmujące wyższe stanowiska były w lepszej sytuacji w kontekście rekompensaty za pracę w godzinach nadliczbowych niż osoby zajmujące niższe stanowiska, co pozostaje w sprzeczności z racjonalnym modelem przyjętym w Kodeksie pracy (zob. art. 151⁴ Kodeksu pracy). Wypada tylko zauważyć, że stan tego niedoregulowania trwał ponad siedem lat, co samo w sobie zasługuje na krytykę.

Zastrzeżenia budzą jednak inne zaproponowane w opiniowanym projekcie rozwiązania. Najważniejszym jest zdecydowanie to, w myśl którego wysokość rekompensaty finansowej została ustalona w wysokości godzinowej stawki wynagrodzenia należnego w miesiącu, w którym nastąpiła praca w godzinach nadliczbowych. Tym samym faktycznie za pracę w godzinach nadliczbowych członkowie korpusu służby cywilnej mogą jedynie otrzymać swoje normalne wynagrodzenie (trzymając się nomenklatury art. 151¹ Kodeksu pracy), bez prawa do dodatku za pracę w godzinach nadliczbowych. Powoduje to, że nadal nie jest zachowany standard wynikający z wiążącego Polskę aktu prawa międzynarodowego czyli przywoływanej już Europejskiej Karty Społecznej. Jest to szczególnie dostrzegalne w przypadku pracy w godzinach nadliczbowych świadczonej w porze nocnej, niedzielę i święto albo w dniu wolnym udzielonym w zamian za pracę w niedzielę i święto.

Drugą zasadniczą kwestią, także ściśle powiązaną z Europejską Kartą Społeczną jest utrzymanie regulacji, w myśl której czas wolny za pracę w godzinach nadliczbowych przyznawany jest w takim samym wymiarze jak liczba godzin nadliczbowych, w szczególności gdy decyzję co do wyboru tej formy rekompensaty podejmuje jednostronnie dyrektor generalny urzędu. Prezydium KK NSZZ „Solidarność” uznaje to rozwiązanie za nieprawidłowe.

Wreszcie, sam tryb wyboru rekompensaty także należy ocenić krytycznie. Co prawda w świetle Kodeksu pracy także to ostatecznie pracodawca decyduje, o tym czy pracownik

otrzyma wynagrodzenie z dodatkiem czy też czas wolny, ale pracownik ma zagwarantowane prawo wskazania swoich preferencji w tej materii. Pominięcie tego elementu procedury w przypadku opiniowanego projektu należy ocenić negatywnie, w szczególności w stosunku do osób zatrudnionych na podstawie umowy o pracę.

Z poważaniem

Członek Prezydium Komisji Krajowej
NSZZ „Solidarność”

Henryk Nakonieczny